

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. гр.Несебър, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело № 20222150100984 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД .

От ищеца „*****“ ЕАД срещу Т. А. Л. са предявени иски по чл. 79, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумата от 2208,94 лв. – главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, както и на сумата от 364,01 лв. – лихва върху главницата за периода 26.10.2019г. – 15.09.2022г. Главницата се претендира за потребени ВиК услуги – доставена, отведена и пречистена вода, като сумата от 1710,95 лв. се претендира като начислена за абонатен номер *****, а сумата от 497,99 лв. – за абонатен номер *****. Твърди се, че под абонатен номер ***** са заведен собствени на ответницата имоти, находящи се в гр. *****“, в. с. „**** – III“, вх. С, както следва: *****. Сочи се, че под абонатен номер ***** е заведен собствен на ответницата обект в гр. *****“, в. с. „**** – III“, вх. *****. Твърди се, че по първия абонатен номер главницата била начислена по издадени фактури за периода 25.09.2019г. – 24.06.2022г., с отчетен период по фактури – 24.04.2019г. – 27.05.2022г. Сочи се, че по втория абонатен номер главницата била начислена по фактури, издадени за периода 25.09.2019г. – 24.06.2022г., с отчетен период по фактури 24.04.2019г. – 27.05.2022г. Изложено е, че ищецът и ответникът са страни по валидно възникнало облигационно отношение, по силата на което за цитирания отчетен период неплатените задължения, съгласно действащите цени, одобрени от КЕВР, възлизат на 2208,94 лв., за което са издадени фактури, подробно описани в исковата молба. Наведено е, че сумите не са заплатени в предвидените срокове. С тези доводи до съда е отправено искане да уважи претенциите. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК от процесуалния представител на ответницата Т. А. Л. е депозиран отговор на исковата молба, с който исковите се оспорват. Развиват се съображения в насока, че след като водомерите се намират извън собствените на ответницата имоти, е неясно защо инкасаторът не е успял да отчете водомерите. Твърди се, че от ищеца не са доказани предпоставки

за служебно отчитане, каквото е отразено в част от фактурите. Сочи се, че е допуснато нарушение на чл. 35, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. Развиват се подробни съображения в тази насока. Излага се, че издаването на общи фактури за периода август 2019г. – май 2020г. представлява злоупотреба с право. Оспорва се начина на електронно отчитане, като се акцентира върху разпоредбата на чл. 23, ал. 9 от ОУ на ищеца. Оспорва се извършеното начисляване на „вода от разпределение“ от общия водомер, като се излагат съображения в тази насока. Сочи се, че липсват доказателства, които да установяват измервателните способности и изправност на централния водомер, разпределението на водоподаването към индивидуалните водомери по количества, спазване на процедурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 4 от Наредба № 4/2004г. Твърди се, че ищецът не е доказал при условията на чл. 25 от ОУ броя на самостоятелните жилища и точните показания на индивидуалните водомери. Оспорват се представените в исковата молба фактури като частни свидетелстващи документи, а и с оглед разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от ЗДДС. Твърди се, че фактурите не са достигнали до знанието на ответницата. Извършва се анализ на разпоредби от ЗУЕС, като се прави извод, че собственикът веднъж заплаща сума за вода в общи части на сградата и втори път получава за плащане фактури с начислени суми „от разпределение“. Обръща се внимание, че е следвало сумите за общите части да се превеждат от етажната собственост. С тези доводи от съда се иска да отхвърли претенциите. Претендират се разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следна фактическа обстановка:

От 2 бр. нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот (на л. 91 – л. 95 от делото) се установява, че Т. А. Л. е собственик на имоти, находящи се в гр. *****, в. с. „**** – III“, вх. С, както следва: ***** (нотариален акт от 26.07.2012г.), както и на обект в гр. *****, в. с. „**** – III“, вх. ***** (нотариален акт от 11.09.2015г.). В тази връзка на 03.11.2011г. предишният собственик – Ертан Гюркан, подал заявление за откриване на партида за апартамент 7 (на л. 87 от делото), за ап. 10 (на л. 88 от делото) и за ап. 24 (на л. 89 от делото), като техник монтирал 3 бр. водомери (за всеки апартамент) съгласно изискванията на Наредба № 4 от 14.09.2004г. и за трите бил открит един общ абонатен номер – ***** (съобразно отбелязаното в заявленията). За посочените обекти от Л. било подадено и изрично заявление за прехвърляне на партида от 02.07.2013г. (на л. 90 от делото). Видно от 2 бр. протоколи от 02.04.2021г. и 27.05.2022г. по отношение на апартамент 6 (по нотариален акт от 11.09.2015г.) партидата с аб. № ***** била отчитана на името на предишния собственик (продал апартамента на Л.) – Илья Пимштейн.

Видно от изготвени 4 бр. протоколи (на л. 83 – л. 86 от делото) М.Е. извършила отчет на водомерите за съответните абонатни номера. В тази връзка, в присъствието на Л. (за което последната се подписала в протокола) бил извършен отчет на 02.04.2021г. (на л. 83 от делото) на обекти с аб. № *****, общо на три водомера – *****, *****, като при последния се отчело потребление от 17 куб. м., а при другите два – нулева потребление. На 27.05.2022г. също било документирано отчитане на водомерите, в присъствието на Л., с протокол, подписан от нея, в което за водомер ***** било отчетено потребление от по 13 куб. м., а за водомер ***** – 14 куб. м. Водомерът за аб. № ***** (с № 1578/158) бил отчитан в присъствието на свидетел на 02.04.2021г. (нулево потребление) и на 27.05.2022г. (12 куб. м.). От 3 бр. справки извлечения (на л. 7 – л. 9 от делото), касаещи водомерите *****, *****, се установява, че същите били отчитани както следва:

За водомер ***** – ап. 7: на 24.04.2019г. (258 куб. м.), на 23.08.2019г. (285 куб. м. и 20,14 куб.

м. от разпределение), на 22.05.2020г. (293 куб. м.), на 22.06.2020г. (293 куб. м., като на тази дата били отчетени служебно 9 куб. м.), на 01.09.2020г. (295 куб. м.), на 22.01.2021г. (302 куб. м.), на 02.04.2021г. (302 куб. м.), на 01.06.2021г. (302 куб. м.), на 01.10.2021г. (329 куб. м. и 38,40 куб. м. от разпределение), на 25.11.2021г. (329 куб. м.) на 01.02.2022г. (329 куб. м.), на 01.04.2022г. (340 куб. м.) и на 27.05.2022г. (354 куб. м. и 5,77 куб. м. от разпределение).

За водомер 1578/182 – ап. 10: на 24.04.2019г. (256 куб. м.), на 23.08.2019г. (290 куб. м. и 25,37 куб. м. от разпределение), на 22.05.2020г. (297 куб. м.), на 22.06.2020г. (297 куб. м., като на тази дата били отчетени служебно 6 куб. м.), на 01.09.2020г. (313 куб. м.), на 22.01.2021г. (313 куб. м.), на 02.04.2021г. (313 куб. м.), на 01.06.2021г. (314 куб. м. и 0,17 куб. м. от разпределение), на 01.10.2021г. (334 куб. м. и 28,45 куб. м. от разпределение), на 25.11.2021г. (335 куб. м. и 0,04 куб. м. от разпределение) на 01.02.2022г. (335 куб. м.), на 01.04.2022г. (339 куб. м.) и на 27.05.2022г. (352 куб. м. и 5,36 куб. м. от разпределение).

За водомер 1578/196 – ап. 24: на 24.04.2019г. (302 куб. м.), на 23.08.2019г. (325 куб. м. и 17,16 куб. м. от разпределение), на 22.05.2020г. (347 куб. м.), на 22.06.2020г. (347 куб. м., като на тази дата били отчетени служебно 5 куб. м.), на 01.09.2020г. (373 куб. м.), на 22.01.2021г. (403 куб. м.), на 02.04.2021г. (420 куб. м. и 3,19 куб. м. от разпределение), на 01.06.2021г. (434 куб. м. и 2,33 куб. м. от разпределение), на 01.10.2021г. (463 куб. м. и 41,25 куб. м. от разпределение), на 25.11.2021г. (474 куб. м. и 0,41 куб. м. от разпределение) на 01.02.2022г. (491 куб. м.), на 01.04.2022г. (505 куб. м.) и на 27.05.2022г. (518 куб. м. и 5,36 куб. м. от разпределение).

Освен при служебния отчет при всички други отчети било вписано, че водомерите били „видяни“ от отчетник.

За посочения абонатен номер били издадени и следните фактури (на л. 24 - л. 34 от делото) - фактура № 0039092531 от 25.09.2019г. за сумата от 439,14 лв. – фактурирано потребление и за трите водомера съобразно отчета от 23.08.2019г., фактура № 0040352096 от 25.06.2020г. за сумата от 112,58 лв. - фактурирано потребление и за трите водомера съобразно отчета от 22.05.2020г. (разпределено според цените за 2019г. и 2020г.), фактура 0040657326 от 26.08.2020г. на стойност от 61,68 лв. – начисленото служебно потребление за трите водомера по отчета от 22.06.2020г., фактура № 0040796001 от 25.09.2020г. за сумата от 135,70 лв. - фактурирано потребление и за трите водомера съобразно отчета от 01.09.2020г., фактура № 0041354837 от 25.01.2021г. за сумата от 112,18 лв. – фактурирано потребление за водомерите в ап. 7 и ап. 24 съобразно отчета от 22.01.2021г. (за ап. 10 не е отчетено потребление на тази дата), фактура № 0041752480 от 26.04.2021г. за сумата от 55,75 лв. – фактурирано потребление за водомера за ап. 24 от 02.04.2021г. (за другите два апартамента на тази дата не е отчетено потребление), фактура № 0042028853 от 25.06.2021г. за сумата от 48,31 лв. - фактурирано потребление за водомерите в апартаменти 10 и 24 от отчета от 01.06.2021г. (за ап. 7 на тази дата не е отчетено потребление), фактура № 0042637041 от 25.10.2021г. за сумата от 508,34 лв. - фактурирано потребление и за трите водомера съобразно отчета от 01.10.2021г., фактура № 0042917809 от 22.12.2021г. за сумата от 34,37 лв. - фактурирано потребление за водомерите в апартаменти 10 и 24 от отчета от 25.11.2021г. (за ап. 7 на тази дата не е отчетено потребление), фактура № 0043186315 от 25.02.2022г. за сумата от 46,94 лв. – фактурирано потребление за апартамент 24 съобразно отчета 01.02.2022г. (за другите два апартамента не е отчетено потребление на тази дата) и фактура № 0043747290 от 24.06.2022г. за сумата от 155,96 лв. - фактурирано потребление и за трите водомера съобразно отчета от 27.05.2022г. Общо по посочените фактури за този абонатен номер била фактурирана сумата от

1710,95 лв.

Относно водомер за ап. 6 във вх. В, с аб. № ***** (с № 1578/158) били правени отчитания, видно от справка извлечение (на л. 11 от делото), както следва: на 24.04.2019г. (234 куб. м.), на 23.08.2019г. (280 куб. м. и 31,08 куб. м. от разпределение), на 22.05.2020г. (291 куб. м.), на 22.06.2020г. (291 куб. м., като на тази дата били отчетени служебно 8 куб. м.), на 01.09.2020г. (301 куб. м.), на 22.01.2021г. (301 куб. м.), на 02.04.2021г. (301 куб. м.), на 01.06.2021г. (301 куб. м.), на 01.10.2021г. (317 куб. м. и 22,76 куб. м. от разпределение), на 25.11.2021г. (317 куб. м.) на 01.02.2022г. (317 куб. м.), на 01.04.2022г. (328 куб. м.) и на 27.05.2022г. (340 куб. м. и 4,95 куб. м. от разпределение). Освен при служебния отчет при всички други отчети било вписано, че водомерът бил „видян“ от отчетник. За посочения абонатен номер били издадени и следните фактури (на л. 35 - л. 41 от делото) - фактура № 0039085167 от 25.09.2019г. за сумата от 224,80 лв. – потребление съобразно отчета от 23.08.2019г., фактура № 0040345234 от 25.06.2020г. за сумата от 33,48 лв. – потребление съобразно отчета от 22.05.2020г., фактура № 0040657284 от 26.08.2020г. за сумата от 24,67 лв. съобразно служебния отчет от 22.06.2020г., фактура № 0040789015 от 25.09.2020г. за сумата от 30,84 лв. – потребление съобразно отчета от 01.09.2020г., фактура № 0042630001 от 25.10.2021г. за сумата от 107,03 лв. – потребление съобразно отчета от 01.10.2021г., фактура № 0043460276 от 26.04.2022г. за сумата от 30,37 лв. – потребление съобразно отчета от 01.04.2022г. и фактура № ***** от 24.06.2022г. за сумата от 46,80 лв. – потребление съобразно отчета от 27.05.2022г. Общо по посочените фактури за този абонатен номер била фактурирана сумата от 497,99 лв.

Видно от Решение № Ц-20 от 28.12.2018г. на КЕВР цената за услугата доставяне вода на потребителите към 2019г. била без ДДС: 1,399 лева на куб. м., за отвеждане на отпадъчните води – 0,477 лв. на куб. м., а за пречистване – 0,619 лв. на куб. м. От Решение Ц-37 от 23.12.2019г. се установява, че тези цени за 2020г. били, както следва: за доставяне - 1,415 лева на куб. м., за отвеждане на отпадъчните води – 0,503 лв. на куб. м., а за пречистване – 0,652 лв. на куб. м. Според решение Ц-46 от 30.12.2020г. за 2021г. посочените цени били, както следва: за доставяне - 1,248 лева на куб. м., за отвеждане на отпадъчните води – 0,467 лв. на куб. м., а за пречистване – 0,586 лв. на куб. м. В цитираните фактури, касаещи периодите 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г., били начислени суми според посочените цени.

Отчитането на централните водомери в отделните входове било документирано със справки извлечения (на л. 10 и л. 12 от делото).

На 02.04.2021г. на Л. било връчено уведомление за задълженията ѝ по партиден номер ***** към тази дата – 941,41 лв. (на л. 82 от делото).

От заключението на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза (на л. 109 – л. 117 от делото) се установява, че за измерване на консумацията на вода от абоната Л. са монтирани 4 бр. водомери. Установява се, че за посочените абонатни номера отчетите са сезонни и са направени съобразно реда на Наредба № 4 от 2004г. Вещото лице е извършило собствен анализ на цитираните справки-извлечения и е достигнало до извод, че са достоверни, тъй като представляват извлечения от електронния карнет на абоната, изготвени от програмата на водния оператор и се зареждат автоматично от трансфера на данните от промишления мобилен компютър. Експертът е установил, че са налице 4 измервателни устройства – по едно за всеки обект, като е воден електронен карнет за всеки от тях и в него служител на ищеца е отчитал съответните данни за процесния период. Установява се, че водомерите имат изискуемите пломби и баркод, необходим

за отчитане с електронно устройство, като са монтирани в общия коридор, което улеснява достъпа на служителите на ищеца до тях. При справка с електронния карнет вещото лице констатираше, че консумираното количество питейна вода за двете партии е общо от 510 куб. м., както и количество от разпределение – 253,19 куб. м. За отговорите си вещото лице е извършило необходимите справки в програмата на водния оператор, като от него е констатирано, че водомерите са работили нормално. Установява се, че във „ВИК” ЕАД (вкл. и за процесните водомери) е въведено електронно отчитане, при което на водомерите се слага марка с „баркод”. Отчетникът сканира съответния баркод и се отваря папка, в която той нанася електронно данните за съответния абонатен номер и няма възможност за полагане на подпис от клиента. При такова въвеждане в програмата се маркира опцията „видян” за съответния водомер. По отношение на начисляването на изразходвана вода „от разпределение” вещото лице посочва, че същото е според потреблението на съответния апартамент, като в системата на „ВиК” Бургас е внедрен електронен алгоритъм за изчисляване на тези количества за всеки отделен апартамент. Изложено е, че начисляване от разпределение се налага, тъй като в електронния карнет преминалото количество вода е закръглено до куб. м., поради което сборът на количествата в подотчетните водомери не е равен на количеството, измерено от централния водомер (поради сочените закръгляния), като тази разлика се разпределя пропорционално на всички подотчетни водомери, които са ползвали питейна вода за съответния период. От вещото лице е отчетено, че количеството „от разпределение” е начислено при спазване на чл. 39, ал. 2 от Наредба № 4/2004г. Направен е извод, че цените отговарят на определените с цитираните решения на КЕВР. Съдът кредитира експертизата като обективна, компетентна и безпристрастна, като при изслушването си в съдебно заседание вещото лице е отговорило категорично и експертно на поставените въпроси. Възраженията срещу експертизата, направени от процесуалния представител на ответницата с писмената защита, са неоснователни, тъй като част от тях касаят житейски обстоятелства, които няма как да са известни на вещото лице (кое е лицето, което му е осигурило достъп до комплекса, какви лица са живеели в комплекса към момента на огледа), а другите касаят датата, на която е вписало, че е извършило оглед. Съдът приема разминаванията в датата за техническа грешка, тъй като от заключението и най-вече от дадените отговори в съдебно заседание, става ясно, че вещото лице действително е извършило оглед на водомерите и е запознато с разположението ми. Ето защо липсват възражения, които да обосноват невъзможност за възприемане на изводите на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По предявения иск по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационна връзка с другата страна, основанието и размера на вземането си. Т.е. в конкретния случай той трябва да установи, че за процесния период до процесните адреси, на които се намират собствени на ответницата имоти, е извършено водоподаване във фактурираните количества, вкл. и надлежно извършено разпределение от централните водомери в сградите. Ищецът следва да докаже изискуемостта и размера на претенцията си. При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

От фактическа страна по делото се установява, че до обектите, заведени под абонатен номер ***** – в к. к. „*****“, в. с. „**** – III“, вх. С: ***** и обекта, заведен под абонатен номер ***** – к. к. „*****“, в. с. „**** – III“, вх. *****, за процесния отчетен период

(24.04.2019г. – 27.05.2022г.), е доставено количество вода, вкл. „от разпределение“. По делото се установява (от представените от ищеца нотариални актове и заявление за откриване на партида, респ. за прехвърляне на партида), че между страните е действал договор за доставка на вода, по силата на който за ответницата са открити партиди с посочените клиентски номера. Т. е. съдът намира за доказано по делото, че между страните е възникнала облигационна връзка, по силата на която ответницата е била потребител на вода. Наред с това не са оспорени и са общоизвестни за страните Общите условия, действали за процесните периоди, поради което съдът намира за доказано, че за процесните периоди са действали общите условия и същите са обвързали (по силата на облигационна връзка) ищеца и ответницата, в качеството ѝ на собственик на обектите.

Не се констатира сочените нарушения на чл. 35, ал. 1 от Наредба № 4 от 2004г. във връзка с отчитането. Според тази разпоредба показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб.м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца. В случая отчитането на процесните водомери е станало на 24.04.2019г., 23.08.2019г., 22.05.2020г., 22.06.2020г., 01.09.2020г., 22.01.2021г., 02.04.2021г., 01.06.2021г., 01.10.2021г., 25.11.2021г., 01.02.2022г., 01.04.2022г. и 27.05.2022г. Както се установява в чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия, при обекти, имащи сезонен характер (видно от нотариалните актове обектите имат точно такъв характер, тъй като са разположени във „ваканционно селище **** III“) е допустимо отчитане на водомерите два пъти годишно. Процесните суми са фактурирани по отчитания, които са извършени при спазване на тези правила. С оглед обстоятелството, че се касае за обект, който се ползва от чужд гражданин, то е напълно логично отчитането да се извърши при условията на чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия. Впрочем подобно отчитане е изцяло в интерес на потребителя, тъй като след като отчетникът е „видял“ показанията на водомера, на практика са отчетени действително потребните количества вода. В противен случай и по арг. от чл. 24, ал. 4 от ОУ би следвало да се начислят прогнози количества по реда на чл. 49 от Общите условия, които не биха съответствали на реалното потребление. Налага се извод, че процесното отчитане е извършено при спазване на чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия, като са избегнати по-неблагоприятни последици за ответницата (отчитане по чл. 49 от ОУ) и е отчетено действително потребеното количество вода. Необходимостта от подобно отчитане се потвърждава и от установеното по делото, че през зимния сезон е затруднен достъпът до сградата като цяло (т.е. достъпът и до съответните водомери). Единствено в периода 23.08.2019г. – 22.05.2020г. е извършено отчитане, обхващащо период, по-дълъг от 6 месеца, но следва да се отбележи, че в подобни случаи (особено с оглед извънредното положение, действало на територията на Република България) е било допустимо отчитане и за по-дълъг период, предвиден в чл. 24, ал. 3 от Общите условия, а именно – една година, като (с оглед избягване приложението на чл. 49 от ОУ) това е било и най-благоприятно за ответницата. Ето защо не се установяват сочените нарушения на чл. 35, ал. 1 от Наредба № 4 от 2004г. във връзка с отчитането. Количеството потребена вода е определено по най-пълен и точен начин. Освен това нередовното отчитане не е причина да се приеме, че потребената вода не следва да се заплаща (в тази насока Решение № 1035 от 1.11.2016г. на ОС - Бургас по в. гр. д. № 1230/2016г.).

Не се установяват и нарушения на чл. 23, ал. 9 от ОУ, тъй като от приетата по делото експертиза се установява, че не става въпрос за „дистанционно отчитане“, а за извършено отчитане, чрез проверка от отчетник на водомерите на място (на част от отчетите Л. е присъствала лично и е положила подписа си – протоколи на л. 83 – л. 84 от делото).

Неоснователни са и възраженията, свързани с изправност на измервателните устройства,

тъй като по делото няма никакви доказателства да е възниквал спор, свързан с изправността по смисъла на чл. 34, ал. 3 от Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (няма данни ответницата да е подавала заявление, че дадено измервателно устройство не извършва верни измервания).

Не се установяват нарушения при начисляване на количествата потребена вода, вкл. от разпределение. В тази връзка от кредитираната от съда експертиза категорично се установява, че при собствена проверка (в системата на ВИК) вещото лице е засякло данните и е потвърдило отразеното в справките. Установява се механизмът на начисляване на вода „от разпределение“, като изводът на експерта е, че всички количества са начислени при спазване на нормативните изисквания за това. Съдът кредитира в пълнота заключението и намира, че от него се установява начисляване и на количествата от разпределение по надлежен начин. Не се установяват нарушения във връзка с формираната етажна собственост, тъй като в ОУ и Наредба № 4 от 2004г. изрично е предвидено начисляване на количества „от разпределение“, поради което вътрешен въпрос на организация е дали общото събрание на етажната собственост е начислило дадени суми за вода и ако е начислило такива и са платени от собственици към етажната собственост това би могло да е основание да се приеме, че плащанията към етажната собственост са неправомерни, но не и, че сумите не се дължат на водния оператор.

Непосредствено след извършване на отчетите са издадени и съответните фактури (в рамките на до един месец от отчета), като по арг. от чл. 33, ал. 2 от Общите условия сумите по фактурите са станали изискуеми в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Не могат да се приемат за основателни доводите във връзка с издадените фактури, тъй като дори и да са налице нарушения на данъчното законодателство, същите нямат никакво отношение към предмета на настоящия спор, а именно – потребено ли е от ответницата отчетеното количество вода. Наред с това ответницата е уведомена за част от дължимите суми, а липсата на уведомление за останалата част не представлява нарушение с оглед нормативно предвидената изискуемост по смисъла на чл. 33, ал. 2 от ОУ. Няма как да се приеме за злоупотреба с права включването на два отчетни периода в част от фактурите, тъй като същото се е наложило поради отчитане, извършено в 6-месечен период при спазване на чл. 23, ал. 1, т. 3 и чл. 24, ал. 3 от ОУ, който е обхванал две различни календарни години. Няма как количества вода да бъдат фактурирани преди да се отчетат, поради което изцяло в интерес на абоната е било отчетените количества, касаещи двете календарни години, да бъдат съобразени с периодите и цените да бъдат определени пропорционално, според действащите цени за съответната календарна година.

Съдът намира, че се доказва и реално потребление. Очевидно за процесния апартамент е въведено т. нар. електронно отчитане, при което подпис от съответния клиент не се полага. Такова електронно отчитане е допустимо съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, според който текст отчетените данни по ал. 2 и 3 се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Отразеното в справката и фактурите следва да се кредитира от съда. Както се установява отчитането е осъществено от служител на „ВИК“ ЕАД, който лично е видял водомера. Поради тази причина количествата фактурирана вода са реално потребени (този извод се потвърждава и от вещото лице). По делото са събрани достатъчно доказателства, които в

комбинация с цитираната нормативна уредба, установяват приложимостта на отчитането по отразеното в извадката от електронния карнет ред. Следователно посочените справки и фактури се потвърждават от всички събрани по делото доказателства и следва да се кредитират от съда. Както се установява за процесния период е извършено отчитане от отчетник на водния оператор, който е видял показанията на водомерите (от експертизата се установява, че до тях е имало достъп поради разположението им в сградата). Поради тази причина количествата фактурирана вода са реално потребени. По делото са събрани достатъчно доказателства (вкл. 2 бр. справки) за разликата между общия за сградата водомер и подотчетните водомери. От разпита на вещото лице се установява и механизмът на начисляване на количество вода „от разпределение” ето защо са събрани достатъчно доказателства за точното и правилно начисляване на количество вода от разпределение – при съблюдаване на чл. 39, ал. 2, т. 3 от Наредба 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяването на потребителите за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и на чл. 23, ал. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор – гр. Бургас.

Съдът намира, че при отчитането са допуснати нарушения единствено при т. нар. „служебно отчитане“. Видно е, че 23.05.2020г. и за четирите водомери, касаещи собствените на ответницата апартаменти, не е било извършено отчитане. При това положение за периода 23.05.2020г. – 22.06.2020г. е начислено служебно количество на изразходваната вода – арг. от чл. 35, ал. 2 от Наредба 4 от 14.09.2004г. Следва обаче да се подчертае, че според този текст когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход отредовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Т.е. и при служебното отчитане е даден приоритет на реалното потребление, като при установяването на по-късен етап на такова е необходимо да се извърши изравняване. От разпита на вещото лице и от разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от Наредба 4 от 14.09.2004г., се установява, че един от начините за получаване на относими данни за изразходеното количество вода в даден жилищен обект е след като ответникът „види“ водомера. От справки извлечения и за четирите водомера става ясно, че на следващата дата – 01.09.2020г., същите са видени от отчетник и за всеки от тях е вписано потребление съобразно видяното – 2 куб. м. за водомер ****, 16 куб. м. за водомер 1578/182, 26 куб. м. за водомер 1578/196 и 10 куб. м. за водомер 1578/158. Следователно последните актуални данни за реалното потребеното количество вода, постъпили във ВиК, са били, че всеки от водомерите е променил показанията си (на база предходното отчитане) и е отразено с колко точно са променени показанията, като именно такива суми са фактурирани във фактурите, стъпващи на отчета от 01.09.2020г. Ето защо ищецът е следвало да съобрази разпоредбата на чл. 35, ал. 2, изр. 2 от Наредба 4 и при извършено реално отчитане на водомера на по-късен етап да установи дали реално за процесния апартамент е изразходвано количеството вода, което е служебно начислено, както и да извърши изравняване, а начислените служебно количества изразходвана вода да се приспадат от реално потребените или да се анулират. Налага се извод, че количеството фактурирана служебно вода по фактура № 0040657284 от 26.08.2020г. за сумата от 24,67 лв. и фактура 0040657326 от 26.08.2020г. на стойност от 61,68 лв., не е изразходено за реално (впоследствие реално изразходеното количество е фактурирано надлежно, без да се анулират или приспадне служебно начисленото). Ето защо сумата по тези фактури е следвало да се анулира (при съблюдаване на чл. 35, ал. 2, изр. 2 от Наредба 4), а не да се претендира за плащане от ответницата.

След като по делото не се доказва реално потребление на служебно фактурираното количество то и сумата от 86,35 лв. по посочените фактури е недължима от ответницата.

Крайният извод е, че по делото се доказва дължимостта на сумата от 2122,59 лв. – главница, от които 1649,27 лв. - за абонатен номер ***** и 473,32 лв. – за абонатен номер *****. До тази сума искът следва да бъде уважен и отхвърлен до пълния предявен размер от 2208,94 лв.

По предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадането на ответницата в забава за посочения период – 26.10.2019г. – 15.09.2022г. С оглед изводите на съда във връзка с иска за главница, то наличието на главен дълг е доказано по делото за сумата от 2122,59 лв. Наред с това фактурите са с краен срок за плащане, определен съобразно чл. 33, ал. 2 от ОУ, поради което ответницата е изпаднал в забава още на 26.10.2019г. Лихва не се дължи (с оглед недължимостта на главницата) единствено върху сумите по фактура № 0040657284 от 26.08.2020г. (начислена в размер на 4,92 лв.) и фактура 0040657326 от 26.08.2020г. (начислена в размер на 12,30 лв.). Видно от исковата молба по отношение на вземането по фактура № 0039092531 от 25.09.2019г. е начислена лихва в размер на 128,58 лв., а за вземането по фактура № 0039085167 от 25.09.2019г. – в размер на 65,28 лв. Дължимата лихва за вземането по първата фактура е от 125,50 лв., а по втората – 64,25 лв., тъй като за периода 13.03.2020г. – 08.04.2020г. не е следвало да се начислява лихва за забава (арг. от чл. 6 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., в действаща от 09.04.2020г. редакция). Следователно претенцията за лихва следва да бъде уважена до сумата от 342,68 лв. и отхвърлена и до пълния предявен размер от 364,01 лв., както и за периода 13.03.2020г. – 08.04.2020г.

По разноските:

При този изход на делото и направеното искане на ищеца следва да му се присъдят разноски, съразмерно на уважената част от исковите. По делото са налице данни за следните разноски, направени от ищеца: сумата от 138,36 лв. – платена държавна такса, сумата от 360 лв. – депозит за експертиза. Наред с това, съдът намира, че при определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразена нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от цитираната Наредба за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед фактическата и правна сложност по настоящото производство, съдът достига до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на заявителя следва да се определи възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 200 лв. Т.е. общият размер на осъществяваните от ищеца разноски в исковото производство е 698,36 лв. Съразмерно на уважената част от исковите на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 669,13 лв.

На ответницата се дължат разноски съразмерно на отхвърлената част от исковите. От нея са представени доказателства за разноски в размер на 600 лв. – платено възнаграждение за адвокат, от

които следва да й се присъдят съразмерно 25,11 лв.

С оглед разпоредбата на чл. 236, ал. 1, т. 7 ГПК следва в решението да се посочи банкова сметка, по която присъдените суми могат да бъдат заплатени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. А. Л., родена на *****, гражданка на *****, с постоянен адрес в *****, БУЛСТАТ: *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***** **на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД сумата от 2122,59 лв.** – главница, от които 1649,27 лв. – за абонатен номер ***** и 473,32 лв. – за абонатен номер *****, представляваща незаплатена стойност по издадени фактури за периода 25.09.2019г. – 24.06.2022г., с отчетен период по фактури – 24.04.2019г. – 27.05.2022г., за доставена, отведена и пречистена вода до имоти, находящи се в гр. *****, в. с. „**** – III“, вх. С, както следва: ***** – за абонатен номер ***** и имот в гр. *****, в. с. „**** – III“, вх. ***** – за абонатен номер *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 16.09.2022г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 2208,94 лв., в това число: за сумата от 24,67 лв. по фактура № 0040657284 от 26.08.2020г., представляваща служебно начислено количество вода за периода 23.05.2020г. – 22.06.2020г. за обект с абонатен номер ***** - в. с. „**** – III“, вх. ***** и за сумата от 61,68 лв. по фактура № 0040657326 от 26.08.2020г. представляваща служебно начислено количество вода за периода 23.05.2020г. – 22.06.2020г. за обекти с абонатен номер ***** - в. с. „**** – III“, вх. С, както следва: *****

ОСЪЖДА Т. А. Л., родена на *****, гражданка на *****, с постоянен адрес в *****, БУЛСТАТ: *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***** **на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 342,68 лв.** представляваща лихва за забава за периода 26.10.2019г. – 15.09.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 364,01 лв., както и за периода 13.03.2020г. – 08.04.2020г.

ОСЪЖДА Т. А. Л., родена на *****, гражданка на *****, с постоянен адрес в *****, БУЛСТАТ: *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***** **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 669,13 лв.**, представляваща направени по делото разноски, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ***** да заплати на Т. А. Л., родена на *****, гражданка на *****, с постоянен адрес в *****, БУЛСТАТ: *****, **на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от 25,11 лв.**, представляваща направени по делото разноски – платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

БАНКОВА сметка на „*****“ ЕАД, по която могат да се заплатят присъдените суми: ЦКБ – клон Бургас, IBAN – ** 53 *** ***, BIC – ****.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____